

Svědectví - Global Christian Leadership

Nikdy by mě nenapadlo, kam až může zajít obyčejné pozvání na biblický seminář od spolužačky ze základní školy. A proto jsem se rozhodl tento příběh, respektive tuto skutečnost sepsat, abych se podělil s těmi, kteří se s něčím podobným setkali, či ještě setkají.

Bylo to druhý týden v červenci 2017, někdy ve středu či, čtvrtek mi napsala moje spolužačka ze základní školy, jestli jsem tuto sobotu v Praze a jestli bych neměl zájem jít s ní na jeden biblický seminář. Nic jsem nenamítal a sdělil jsem spolužačce, že ano, alespoň si rozšířím obzory. Sdělila mi ještě, ať nezapomenu udělat registraci na emailové adrese, kterou mi poslala. V sobotu jsme tedy měli sraz cca v 13:45 na Palmovce a odtud se přesunuli do stejnojmenné ulice, kde jsme prošli dvorem do místnosti, spíš takové větší šatny na odložení bot, kde se nás ujala asi 20letá asistentka, která se nám později představila jako Kateřina, zapsala si naše jména a oznámila nám, kde budeme sedět. Vešli jsme tedy do další místnosti, která by se dala označit, tak trochu jako menší třída ve škole.

Dvě řady židlí po dvou na levé a pravé straně, tabule, plátno a vzadu projektor. Na prvním semináři jsem seděl s mou spolužačkou úplně vpředu před přednášejícím. Ve 14 hodin začal seminář. Na místo řečníka nejprve přišla asi 25-30 letá slečna, která se nám představila jako Martina, seznámila nás s prvním tématem semináře a tj.: Jak vypadá bůh? Něco málo pak sdělila o této organizaci, bohužel si už nevybavuju co přesně a poté pozvala dopředu chválicí skupinku ve složení 3 dívek, které doprovázela čtvrtá dívka (Diana) na klavír, jenž byl umístěn vzadu vedle projektoru. Po cca 15 minutové interpretaci různých nábožensky zaměřených popěveků přišla opět Martina, kde už nás trochu seznámila víc s dnešním obsahem semináře, jak bude probíhat a pak konečně nám představila dnešního a jak se ukázalo, za celou dobu seminářů jediného řečníka-Rastislava (příjmení neuvadla). Nakrátko za vítajícího potlesku Rastislav přišel dopředu oblečen v obleku s kravatou, chvíli mluvil o sobě, odkud pochází, že je ze Slovenska, pak, že pracoval v nejznámějších křesťanských novinách v USA naproti Bílému Domu, ale zjistil, že ho to nenaplňovalo a tak se vrátil do Čech, kde nyní přebývá. O ničem jiném v úvodu pak již nemluvil. Vrátím se ještě k počtu lidí na semináři. Mohlo nás tam být cca okolo 25 vesměs mladých lidí, okolo 20 let, převážně dívky.

Pak už ale začal Rastislav přednášet. Na projektoru běžela prezentace na téma, jak vypadá Bůh? Což znamenalo, že tam nejdříve byly puštěny fotografie z různých filmů, kde hrál někdo Boha. Dále pak následovali fotografie a přirovnání Boha, jak sedí u televize a všechno řídí počítačem atd. Protože se mi opravdu nevybaví již všechno, tak dále tam byly různé citace z bible, které byly na všech dalších seminářích a které Rastislav rozváděl a vykládal k nim, jak je aplikovat, jak je důležité si je denně v Bibli číst. Dále na semináři ještě zaznělo, že také chodí do ulic a pokládají anketu 100 lidem na právě dnes přednášené téma a pak, jestli se najdeme v odpovědích. Seminář byl rozdělen přestávkou, ve které se podávalo občerstvení a mohli jsme se tak trochu poznat a seznámit se s ostatními. Seminář trval asi cca do 15:45, kdy, krom toho, že Rastislav říkal, jakou kapitolu si má člověk v Bibli číst a na co hlavně klást důraz, tak než se ještě na závěr pomodlil nahlas ve své rodné slovenštině, tak i on trochu představil GCL. A zde jsem zbystřil. Říkal, že původ GCL je ve Velké Británii a že nejsou žádná sekta, ale organizace, která vede mladé lidi ke čtení Bible. Dále oznámil, že mimo těchto Sobotních Seminářů, pořádají kulturní a sportovní akce, mimo jiné hraní basketu či fotbalu vždy v neděli v 15:30 na Karlínském náměstí, kontaktní osobou je zde přítomný Miloš. A dále pak na závěr své přednášky dodal, že v srpnu mimo sobotních seminářů pořádají dvakrát

týdně program MOST, který sblíží lidi ještě víc a také je mezi sebe propojuje. Na projektoru byl právě v tu chvíli Karlův most a velkým písmem, právě zmíněný program MOST, na který Rastislav odkazoval, kdo se chce o něm dozvědět víc, tak po semináři má možnosti si o tom promluvit.

Na úplný závěr si pro nás jako dárek připravili Enneagram, kde má člověk možnost nahlédnout sám do sebe a jaký je uvnitř. Již po skončení semináře, tomu kdo chtěl, dali Enneagram a začali jsme jej vyplňovat. Protože už jsem měl s něčím podobným zkušenosti, tak jsem za chvíli měl hotovo a odevzdal jsem jej dalšímu organizátorovi-Martině. Ta si vzala na mě číslo a řekla mi, že se mi ozve, až bude mít výsledky. A tímto Enneagramem to vše začalo.

V následujícím týdnu mi volala Martina, že tedy jsou hotové výsledky a že bych se měl sejít s vyhodnocující osobou Šárkou. Měli jsme domluvené setkání v jedné kavárně v centru města. Při příchodu se mi Šárka představila, ale moc toho o sobě neřekla, spíš nechala mluvit mě, jen se trochu vyptávala, jestli už jsem se někdy s nějakým Enneagramem někdy setkal a jaké jsem měl z toho pocity a podobně. Když přejdu k meritu věci, tak z našeho hodinového setkání jsem si odnesl vlastně dva poznatky. Z Enneagramu prý Šárka vyčetla, že jsem velice hodná osoba, vstřícná a že poznala, že já v životě hledám nějakou cestu a že ji bude obtížné hledat a tou druhou bylo to, že mě Bůh stvořil pro nějaký velký den, veliký úkol na tomhle světě, pro den, kdy se můj život obrátí, kdy se změní o 100%, kdy mě ostatní budou znát. Dále pak mi řekla, že abych tu cestu mohl lépe hledat a najít, tak mě seznámí s jedním člověkem, který ji taky život změnil k lepšímu. Dřív prý byla taková smutná, neradostná, ale prý po setkání s ním se jí život úplně obrátil. Sdělila mi, že už po 4-5 setkání se mi ten život změní v lepší, než byl doposud, jak prý z Enneagramu vyčetla. Nebral jsem toto sdělení od ní úplně vážně, nicméně řekl jsem si, že tedy dobrá, ukončit to mohu vždy a za zkoušku to stojí.

Následující sobotu jsem se opět objevil na semináři, protože téma mi přišlo zajímavé a jednak jsem se měl setkat s oním člověkem. Na semináři jsem seděl vedle Šárky, ptal jsem se jí, jestli je to z důvodu toho, že mě má ona seznámit s tím člověkem, nebo jestli se jedná o náhodu. Mlžila. Že prý nic o zasedacím pořádku neví. Seminář probíhal úplně stejně jako minule, na začátku opět chválící skupinka, s tím, že už dnes se jedna z nich ptala po dozpívání jedné písně, zda už cítíme boží přítomnost, zda už jsme jim (Bohem) obklopeni. Dále pak opět řečník Rastislav měl přednášku na téma: Kdo jsou boží děti? Tak jako minule běžela prezentace, kde opět byly citace z Bible a kdy k nim něco svým vlastním slovem dopověděl. Sem tam mu na to někdo z publika odpověděl-amen. Až později jsem zjistil, kdo byl, ten, který mu odpovídal. Když přednáška skončila, nastal čas pravdy, respektive opravdu mě Šárka seznámila s člověkem, o kterém tolik mluvila. K mému překvapení to byl ten člověk, který vede sportovní aktivity-Miloš. Vzal si na mě telefonní číslo a v pondělí jsem s ním měl první zcela nezávazné setkání kousek od metra Florenc.

Nejdřív jsme si s Milošem povídali o mně, jaká je moje víra, co má rodina, jestli je věřící, v co věřím, jestli jsem pokřtěn a jiné. Došli jsme spolu do jedné kancelářské budovy. Miloš vzal papír a Bibli a na ten papír nakreslil osu života, do níž postupně zakresloval mé životní klady a záporny. Začal mluvit o tom, že sám Bůh mi tento život vedl, tak jako doposud a že teprve nyní, v mých 25 letech se ten život změní k lepšímu. Bůh prý chtěl, aby on Miloš mi právě dnes, v tu chvíli vstoupil do mého života. Opět použil slova Šárky, že jsem tady pro jediný den, že mě Bůh nestvořil nadarmo, že má pro mě velký úkol, pro který jsem se narodil a že už za měsíc poznám, že tomu tak je. Pak dodal, že teprve nyní nadešel čas, abych poznal dobro života, ale

prý záleží na mně, jestli se budu chtít od něj učit. Miloš si prý prošel taky v životě hodně negativním, ale že Bible mu úplně obrátila život. Nechal mě pak, abych hlasitě četl některá úsloví z Bible, které jsem ani nevnímal, protože mi připadalo, že se mi snaží mazat med kolem úst a že se na mě snaží psychologicky zapůsobit. Dále pak kreslil strom života. Vykládal hlavně o tom, že ten strom potřebuje silné kořeny a hlavně je nutné, aby k němu byl přívod vody. Zde poznamenám, že takto začal i druhé setkání, vrátil se ke stromu života a sdělil mi, že přesně to já potřebuji ve svém životě. Toto setkání trvalo celkem 2 a půl hodiny. Na závěr mi řekl, ať mu dám vědět, kdy se příště sejdem. Ač jsem měl hodně negativní pocity z dnešní schůzky, jednak proto, že ten den šíleně pršelo, tak jsem si řekl, že to ještě jednou zkusím, nechci dát na první setkání.

Měl jsem s Milošem další setkání v sobotu před seminářem, na který jsem pak s ním šel a vedle něj jsem i dokonce seděl. Setkání tedy bylo v parku kousek od Karlínského náměstí, naproti přes Vltavu byla vidět Pražská tržnice. Miloš měl s sebou Bibli a papír. Tématem dnešního setkání bylo Jak postavit Boží chrám dnes člověkem? Nebylo mi moc příjemné oproti minulému setkání, když jsem dnes musel nahlas před procházejícími lidmi číst citace z Bible. Miloš se mě snažil trochu uklidnit, že už ty lidi v životě neuvidím, ale stejně jsem se snažil číst to ne příliš nahlas. Zde opět vypíchnu to nejdůležitější. Říkal, že mám v mém životě vše, co potřebuji nalézt k boží odpovědi na otázku, co vlastně hledám. Mám jak víru v Boha, tak skutky, že činím dobro, že sám jsem se chtěl učit, ale že mi chybí poznání. A že poznání najdu v Bibli. Sdělil mi, že abych se stal lepším člověkem, abych tu cestu našel, tak ráno si musím najít čas na 3 přísloví ze Šalamouna a večer před spaním přečíst 3 kapitoly z Evangelia, tak prý můj život dostane nový rozměr a poznání. S Milošem jsem měl v červenci a v srpnu celkem asi 7 setkání, kde témata byla: Stavíme boží chrám, Začátek a konec Boží historie, Bůh a život, kde používal opět citace z Genesis, ale i ze Zjevení. Miloš mě vedl k tomu, abych si v srpnu udělal čas na program MOST, který vede taky Rastislav, že tam najdu odpověď, proč tady jsem a že on (Miloš) je posel Boží, který šíří Boží slovo dál a že prý tohle setkávání je málo a že MOST mi dá mnohem víc, než on sám. Vždy na závěr našich setkání se Miloš hlasitě modlil, děkoval Bohu, že ho nechal vést jeho slovo srze Bibli, děkoval mu za mě, že jsem našel čas naslouchat jemu jako Božímu poslu. Modlitba trvala asi tak dvě minuty a vždy jsem se těšil, až skončí, přišlo mi to nekonečně, lidé se na nás dívali a mě opravdu v tu chvíli nebylo dobře.

Na dalším sobotním semináři, který probíhal, tak jako ty předtím, jsem tedy se rozhodl, že vyzkouším program MOST, o kterém Miloš napovídal mnoho dobrého. Probíhal v pondělí od 18:30 ve stejné místnosti na Palmovce, jen v menším počtu. Bylo nás tam celkem i s Rastislavem asi 9. Na MOSTU se kladl větší důraz na společné čtení z Bible. Rastislav, který vedl MOST, kladl opět důraz na kapitolu Zjevení, že si tam máme vše přečíst. Opravdu si ale nepamatuju, co přesně měl na mysli, protože tady jsem prvně poznal, že není něco v pořádku. Když kreslil na tabuli přímku a vykládal cosi k ní, tak končil hodinu tím, že se máme nejlépe zaměřit na tři citace z Bible. Tu poslední si bohužel nevybavím, ale ty dvě ano. Máme tedy odejít z domu svého otce a do jiné země. Když pomínu, že to byl poměrně ztracený čas a že jediné co, jsem si odnesl, byly tyto věty, tak mi došlo, že tohle tedy ne.

V hlavě jsem si ta slova ještě přehrával cestou domu a naskočila mi myšlenka, co tím asi chtěl Rastislav říci. Zdálo se mi jako by nás nenápadně tlačil k tomu, abychom se dali k nim, k GCL. Opět se vrátím ke konci lekce, kdy Rastislav měl asi 10 minutový monolog o GCL a že na tento program MOST navazuje v září další program. Vnitřně ve mně převládal dojem, že Bibli si

mohu číst sám a ne, aby mi někdo cizí vnucoval to, co on sám pokládá v Bibli za důležité a tím mě nenápadně ovlivňoval.

V sobotu opět před seminářem, jsem měl soukromé setkání s Milošem. Sdělil jsem mu, že jsem byl na MOSTU a on hned, že je to super, že mi to vřele doporučoval a že prostě je to nejlepší, co mohu pro své vzdělávání udělat a že mi to tam ukáže cestu, kterou v životě hledám. Bohužel krom čtení z Matouše a Žalmů jsme se vrátili k tomu, co jsme už brali. Mluvil opět o skutcích, naději, a že mi chybí jen to poznání Boha. Zkrátka jen citoval jiné části Bible, ale jinak jsem se s ním nikam neposunul. Zde jsem ještě zapomněl říci, že mi dal úkol, abych napsal 40 vděčností Bohu, za co mu vlastně já Bohu na světě vděčím. Řekl jsem mu rovnou, že jich tolik nenapíšu, že jich prostě tolik nemám a on na to, že nezná nikoho, kdo by jich nenapsal 40. Já byl první. Pak jsem s ním šel na seminář, kde bylo téma Jaká je cesta k naplněným a opravdovým vztahům?

Další a rozhodující seminář byl následující sobotu, téma už si nevybavím. Ale prvně jsem se dostal do konfliktu s onou osobou, která sem tam Rastislavovi přizvukovala a odpovídala mu amen. V době přestávky ona seděla přede mnou a ona osoba diskutovala a bavila se o Boží víře s nějakou jinou holčínou. A jak jsem zaslechl jejich povídání, tak aniž bych chtěl se s nimi bavit, řekl jsem, že náhoda je někdy Bůh. Ona se promptně na mě otočila, zanechala konverzace a ostře na mě vypálila: Cos to řekl? Bůh, že je náhoda a kdes takovou blbost slyšel? Opáčil jsem ji, že cožpak to není náhoda, že jsem tady, že se s ní bavím? Ona na mě ještě víc vyjela a ještě asi 10 minut mi vykládala, ať takovou blbost vypustím z hlavy a že prostě mám číst Bibli, zejména Zjevení a že teprve na MOSTU pochopím podstatu všeho Božího učení. Protože jsem nic takového nečekal, snažil jsem se bránit takovými jednoduchými slovy, že jen na mně záleží, kolik toho chci znát a co je pro mě nutné a nejdůležitější. Snažila se ještě trochu mě zatlačit víc do kouta, a tak přidala, jak moc často čtu bibli a co mě v ní nejvíc zaujalo? Zkrátka připadalo mi, jako by na mě nastoupila s cílem mě přesvědčit, že jen Bible je to nejvíc na světě. Ale i Rastislav přispěl svým dílem, sám ke mně zezadu přišel a začal mě úplně bezdůvodně masírovat záda, aniž bych mu sám o to řekl, aniž bych ho požádal. Vůbec vlastně nevím, jak ho to napadlo, ale řekl, ať přijdu na MOST, že i tam zapomenou na všechno, co mě trápí a opět dodal, co vše je třeba si číst. Na závěr semináře si pro nás připravily dárek v podobě techniky LMT (Landscape Montagne Technique). Instrukce zněly jasně, na papír nakreslit podle anglických slov obrázky, tak, jak jsou v řadě napsané. Víím, že tam byl strom, dům, řeka, hora, květina, zvíře a kámen. Nedával jsem tomu větší význam, protože kreslit neumím, spíš jsem to bral jako obohacení.

Následující týden se ovšem vybarvil jinak. Byl jsem normálně v práci a do toho mi zvoní telefon. Volal Rastislav, respektive, nevím, že to byl on. Jeho číslo jsem neměl vůbec uložené a ptal se mě, zda dnes přijdu na MOST, že prostě mám překonat únavu z práce a že si opět odnesu poznání. To by nebylo nic zvláštního, kdyby za chvíli nevolala další osoba, kterou jsem poznal po hlasu a kterou jsem už na MOSTU viděl. I ona na mě naléhala, abych na MOST přišel a že tam budou výsledky toho LMT. Ten den jsem na MOST nešel. Měl jsem toho v práci dost a opravdu jsem si po naléhání od nikoho nechtěl něco nechat vnutit. V týdnu jsem se přihlásil na poslední seminář, to bylo poslední srpnovou sobotu. Před seminářem jsem měl opět soukromou lekci s Milošem a tady jako by se něco stalo. Opět mluvil Miloš o poznání, posléze jaký chci mít v životě dům, že má být plný lásky, bezpečný a ne samoty a opět zabředl na téma MOST. Tam prý poznám svůj život, veškerou odpověď na mé otázky, a že tam mohu s Rastislavem vše konzultovat. Jenomže si nevším, když jsem mu dal najevo, že mi to nic

nedává. Zkrátka naléhal na mě, abych tam šel kvůli němu. On, že tam nebude, ale prý ať to udělám pro něj a jdu tam a lehce se mě dotkl. Doma jsem si tuto hodinu opět v hlavě přehrával a dal jsem si takzvaný vnitřní monolog, kdy jsem si vlastně přehrál vše, co se událo za celé léto 2017. Rozhodl jsem se tedy, že MOSTU dám poslední šanci, že pokud mi to ani tentokrát nic nedá, tak že přestanu.

Seděl jsem v první řadě mezi děvčaty, mimoděk mi donesly čaj, a dodaly, že jsou rádi, že jsem dorazil. Z onoho večera si pamatuju pouze vyprávění o druhém příchodu Ježíše. Rastislav mluvil, že bude, že je to blízko a nakreslil obrázek, respektive kreslil i osu Bible, kde vyznačil a dodal k němu, že Ježíš je druhý Mojžíš a opět kladl na důraz čtení Zjevení a na závěr si opět neodpustil monolog, kdy všem přítomným říkal, že nejsou sekta a že veškerou odpověď najdeme v Bibli a že jen důkladné čtení nám dá sebe samotného poznat. Mohli jsme skončit ten večer v 20:30, ale protože si Rastislav si neodpustil tohle povídání, tak v tu chvíli se ve mně prala velká zloba, jak úplně zbytečně protáhl se dnešní MOST do 20:45 a to byl čas, kdy jsem se od tohoto pro mě nesmyslného programu definitivně odstříhl.

V onom týdnu jsem měl konečně vyhodnocení LMT, kde opět v centru města na mě čekala Šárka, respektive já na ní. Náhoda tomu přála, že na místě, kde jsem se s ní měl setkat, jsem zahlédl Miloše, který nastupoval do tramvaje. Kdo ví, zda nejsou spolu domluveni. Šárka dorazila k vyhodnocení LMT a ať jsem řekl, co jsem řekl, tak jen na mě dělala oči, celou dobu se usmívala, nedala na sobě nic znát, ale i tady se mě snažila navést, nebo stočit řeč o MOSTU. Ptala se mě, co mé setkání s Milošem, jestli mi to opravdu změnilo život, jestli jsem veselejší člověk, než jakým jsem byl doposud. K vyhodnocení LMT došlo také, ale vlastně mi sdělila, že můj život je plný samoty a ptala se, jestli je samota hezká. Když jsem jí řekl, že mi MOST nic nedává, tak se jen stále usmívala od ucha k uchu a řekl bych, že až tak laskavým nenuceným tónem mi řekla, že mě chápe, že už tam nechci chodit. Abych zjistil pravdu, ptal jsem se jí na Miloše, jestli s ní o mně mluvil, tak nedávala nic najevo, mlžila, ale bylo mi jasné, že prostě něco od ní byl psychologický tah, i když je fakt, že se psychologií zabývala a snad ji ještě studuje.

Protože jsem již věděl, že nebudu na dalším semináři, jelikož jsem se omluvil asistence Kateřině, věděl jsem, že už žádné další setkání s nimi nebude. I když Miloš se mě ještě snažil přesvědčit, abych to nevzdal a navštívil ještě 7 setkání na MOSTU a potom teprve ať se rozhodnu, jestli tam chci chodit dál nebo nechci. V dalším týdnu jsem měl dovolenou, a když mi začínala, tak mi Miloš napsal, že už jsme se dlouhou neviděli, že má v týdnu čas, já na to, že mám dovolenou. Jeho poslední odpovědí bylo, ať si ji užiju, ok? Dál jsem o něm neslyšel.

Chvíli jsem byl ještě v kontaktu s Kateřinou, to proto, že měla můj telefon a i se mnou byla na MOSTU. I když jsem se jí ptal sms, kdo že ten MOST organizuje, tak ona mi na to odpověděla, že Rastislav a Martina, že prý ona ne, že s tím nemá nic společného, ale až posléze později jsem si uvědomil, že ač jí nazývali asistentkou, tak i ona byla členem GCL, protože se takto nevědomky podepisovala v emailu na registraci na sobotní semináře. I ona se mě ještě několikrát pomoci sms snažila přesvědčit o tom, jak jí MOST změnil život a že jsem ve všem negativní a že mě MOST změní, že se o tom tam sama přesvědčila, jak jí Boží slovo změnilo život, že dřív byla depresivnější. Pak se mě otázala, protože věděla, že mám soukromé lekce s Milošem, jestli s ním ještě studuju. Dodala, že jsem odtržen od Slova a tím pádem od dobré nálady. Na tyto slova jsem jí odpověděl, že jak ví, že jsem odtržen od Bible. Copak musím studovat Bibli s Milošem? A ona mi řekla, ať si přečtu Joba. Já na to, že čtu vše po pořádku, ne jak mě někdo nutí. Měl jsem v tu chvíli pocit, že ona byla jakýmsi posledním nátlakem,

takovou poslední instancí v celém kruhu. Nakonec dodala, že tomu (Bibli) snad budu rozumět víc než ona, že by to bez MOSTU nedala, že prý nedávno si říkala, jak jí MOST změnil život k lepšímu. A když jsem jí odpověděl, že Bibli rozumím i bez MOSTU, dodala jen, že na to nemá co říct a popřála mi hodně štěstí.

Víc jsem o ní a o tomto spolku jménem GCL neslyšel.